

de udenrigske Forhold ligge, der tror jeg ikke, at jeg vil reusere. Dernæst skal jeg, idet jeg lader hans Bemærkninger om mine absolutistiske Principer ligge som denne Sag aldeles uedkommende, udtale, at den ærede Ordfører og jeg, forsaavidt jeg forstod ham ret — det er i alt Fald ubetinget Tilfældet for mit Vedkommende — netop have undladt at trække Hans Majestæt Kongen og det af ham foretagne Skridt ind i Diskussionen. Jeg har blot bemærket, hvad der dog er af megen inoffensiv Karakter, at, hvad der er foretaget af Hans Majestæt Kongen, selvfølgelig ikke har kunnet være Andet end til største Gavn for Landets Stilling uadtil. Videre er der ikke bemærket fra min Side, og neppe heller fra den ærede Ordførers Side, men det klarer han nok selv. Endelig skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Finantsudvalget og dets Stilling til de udenrigske Forhold gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at Finantsudvalgets ærede Formands Bemærkninger netop viste Rigtigheden af, hvad jeg ogsaa i saa Henseende udtalte tidligere idag, nemlig at Finantsudvalget ikke har vist sig at være det Sted, hvor man idetmindste i denne Samling med Rette har kunnet vente at faae for den store Umindelighed tilstrækkelige Oplysninger om vore udenrigske Forhold, hvad enten dette er begrundet i, at disse Forhold ere i Orden, som Finantsudvalgets ærede Formand antydede, eller som han ligeledes antydede, fordi Finantsudvalget mente, at det var det Bedste, de henvendte sig til. Jeg tror imidlertid, jeg har faaet Ret i min Opfattelse af Finantsudvalgets Stilling i saa Henseende.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Den ærede Formand for Finantsudvalget sagde, at det var Praxis ikke at sige Noget, naar man havde forhandlet de udenrigske Anliggender i Finantsudvalget. Dette er vistnok ikke rigtig, thi det maa være mig tilladt at oplyse — jeg skal ikke nævne Navne eller Afstemninger — at vi da vare meget nær ved at forlade denne Praxis denne Gang idet der virkelig var dem, der ønskede Noget skrevet i Betænkningen (En Stemme: Hvem?) Hvem det var, er jeg ikke berettiget til at sige. Grunden til, at man Intet skrev, var virkelig ikke Hensynet til Praxis, men det var dels Hensynet til, at Oplysningerne vare lovlige tynde, til, at Finantsudvalget mente at kunne være bekendt at byde Folk dem som Soar paa, hvad Folket maatte vente fra Finantsudvalget, efterat et saa vigtigt Anliggende var drøftet der, dels en Stemning, som jeg tør betegne som den modsatte af Tilfredshed med de Oplysninger, der vare givne. For nogle ærede Medlemmer var det i alle Tilfælde en afgjørende Grund til, at der ikke kom til at staa Noget i Betænkningen, at man ikke var tilfreds, og at man ikke delte de af den ærede Minister fremsatte Ansuelser om vort Forhold til Udlandet og

ikke vilde paatage sig noget Ansvar ved at godkende dem. Dette først til at forklare eller berigtige, hvad der er fremkommet fra Finantsudvalgets ærede Formands (Berg) Side. — Dernæst fremsatte den ærede Formand for Finantsudvalget en Betragtning om, at jeg vistnok tilhørte den absolutistiske Retning, siden jeg saaledes havde nævnt Kongen paa en taknemlig Maade i denne Anledning. Det tror jeg, det ærede Medlem tager feil i. Jeg tror ikke, man er berettiget til i en parlamentarisk Forsamling at kritisere Kongen, men ligesom det ærede Medlem vistnok vil erindre et Exempel paa, at man i en parlamentarisk Forsamling har gjort Noget, som man kaldte at advare Kongen, saaledes antog jeg ogsaa, at man maatte have Lov til at udtrykke sin Taknemmelighed imod den konstitutionelle Konge, fordi den konstitutionelle Konge har foretaget en Handling i Overensstemmelse med sit konstitutionelle Ministerium — jeg veed forresten ikke, om dette Ministerium holder af at blive kaldt konstitutionelt — altsaa med sit Ministerium eller med det, som det ærede Medlem betegnede som Kongens Ministerium. At en saadan Overensstemmelse har været tilstede, tvivler jeg slet ikke om, men det udelukker jo aldeles ikke, at man har Lov til at takke Kongen derfor. Det udelukker heller ikke, at Initiativet er taget af Kongen, hvilket jeg forøvrigt ikke skal udtale Noget om, men det udelukker det ikke. Til Slutning skal jeg blot bemærke, at dermed skal der ikke være lagt noget Medlem nogen Hindring i Veien for at takke Ministeriet — jeg veed jo nok, at det ligger det ærede Medlem stærkt paa Sinde — det skal jeg aldrig gjøre ham vanstelig. Naar den ærede Formand for Finantsudvalget forøvrigt bemærkede, at det ærede Medlem for Tilsted Amts 3die Valgkreds (Vagger) og jeg trængte til et Efterspil, da vil jeg sige, at jeg har ingen Del i det ærede Medlems Forsatterstab af det Drama, der blev opført i Eftersaaret, og trænger heller ikke til Efterspil. Men det maa være mig tilladt at bemærke, at, er der Noget, der egentlig trænger til et Efterspil, maa det være det ærede Medlem for Kolding; thi at det ærede Medlem for Tilsted Amts 3die Valgkreds havde indbragt en Forespørgsel, som det ærede Medlem for Kolding selv var med til at besørge Efterspillet til ved at forbyde dens Fremme (Hør! Hør!) . . . det behøve vi ikke at høre; det kunne vi godt huske allesammen; det ærede Medlem tror maaske, at det var noget Stort, han gjorde; det er det ikke. Der hører ikke videre Kunst dertil, det have vi gjort ved andre Leiligheder. Jeg kan godt huske, at vi f. Ex. ifjor vilde have et Forslag frem om Jernbaner; det blev ogsaa neget Fremme; Eligt sker saa tidt, naar man ikke kan forsvare en Sag paa anden Maade. Det ærede Medlem vil erindre, at dermed var denne Foresøgelse sluttet.